

تنها مسیر برای زندگی بهتر/ج ۱۹

پناهیان: زندگی بهتر یک بحث کاملاً سیاسی است/ تا قدرت اصلاح نشود کسی به زندگی بهتر نخواهد رسید/ امام زمان(ع) نیاز به ۳۱۳ «مدیر» دارد/ اگر برای جامعه ما مقدرات سختگیرانه‌ای تعیین شود، همه اسیر آن سختگیری‌ها خواهیم شد/ نهی از منکر اول خطاب به مدیران است، نه بی‌حجاب‌های خیابان/ دعا برای فرج، یک دعای سیاسی است+صوت

وقتی از «زندگی بهتر» صحبت می‌کنیم همه باید متوجه بشوند که داریم سیاسی صحبت می‌کنیم؛ چون تا وضع قدرت و افراد قدرت اصلاح نشوند-آن‌هم نه یک اصلاح حداقلی- کسی به زندگی بهتر نخواهد رسید.

حجت الاسلام علی‌رضا پناهیان که در رمضان گذشته با موضوع «**تنها مسیر-راهبرد اصلی در نظام تربیت دینی**» سخنرانی کرد و مورد استقبال جوانان قرار گرفت، امسال قرار است به مدت ۳۰ شب در مسجد امام صادق(ع) میدان فلسطین به موضوع «**تنها مسیر برای زندگی بهتر**» بپردازد و به سوال «چگونه یک زندگی بهتر داشته باشیم؟» پاسخ دهد. در ادامه فرازهایی از **نوزدهمین جلسه** این سخنرانی را می‌خوانید:

فقط نگران مقدرات شخصی خود نباشیم؛ مقدرات جامعه خیلی مهم است/ اگر برای جامعه ما مقدرات سختگیرانه‌ای تعیین شود، همه ما اسیر آن سختگیری‌ها خواهیم شد

- ما اگر خواهیم به زندگی بهتر برسیم باید مقدرات هم با ما همراهی کند؛ هم مقدرات فردی هم مقدرات اجتماعی. لذا در شب‌های قدر، ما نباید فقط نگران مقدرات شخصی خودمان باشیم، چون عامل تعیین کننده در زندگی تک تک ما، فقط مقدرات شخصی ما نیستند. ما در جامعه زندگی می‌کنیم و باید ببینیم که پروردگار عالم برای جامعه ما چه مقدراتی را تعیین می‌کند؟ اگر برای جامعه ما مقدرات سختگیرانه‌ای طراحی شود، ما هم اسیر آن سختگیری‌ها خواهیم شد. و اگر برای جامعه ما، مقدرات سهل‌گیرانه و فرح‌بخشی در نظر گرفته شود، ما-اگر آدم ضعیف و نالایقی هم باشیم- باز هم از آن مقدرات بهره‌مند خواهیم شد. کم‌اینکه وقتی یک بوستانی را آب می‌دهند، هم گل‌ها از آن آب بهره‌مند می‌شوند و هم خارها.
- اگر در شب قدر می‌خواهید برای آینده و سعادت خود و خانواده و نزدیکان‌تان دعا کنید، یادتان باشد که حتماً باید بخش مهمی از این دعا را به دعا برای جامعه اختصاص دهید. و به‌ویژه برای دو گروه در جامعه خیلی باید دعا کنید: یکی برای عموم مردمی که به‌ویژه اهل دین و ایمان و دیانت نیستند، و دیگری برای مسئولان جامعه؛ مسئولانی که مقدرات جامعه به نوعی در دست آنها قرار می‌گیرد و ما قطعاً به این سادگی‌ها نمی‌توانیم سطح سعادت خودمان را بالاتر از ظرفیت و استعداد مسئولین جامعه ببریم.

برای رسیدن به زندگی بهتر، مسئولان جامعه نقش زیادی دارند/پیامبر(ص) قبل از کار تعلیم و تربیتی، دنبال سامان‌دهی وضع قدرت بود

- سؤال مهمی که در جریان بحث زندگی بهتر باید به آن پاسخ دهیم این است که «برای رسیدن به زندگی بهتر، مسئولان یک جامعه چقدر نقش دارند؟» بنده نمی‌خواهم توقعات را، بی‌جا بالا ببرم، ولی مسئولان جامعه نقش بسیار زیادی دارند. شما به این مسأله توجه کنید که سه امام اول ما، بیش از اینکه بخواهند کار

تعلیم و تربیتی انجام دهند، در پی این بودند که سیاست را سامان دهند، و دنبال این بودند که وضع قدرت را اصلاح کنند.

- پیامبر گرامی اسلام(ص) قبل از اینکه کار تعلیم و تربیت را آغاز کند، دنبال این بود که وضعیت قدرت را در جزیره‌العرب، سامان بدهد. وقتی که حدود هفتاد نفر از مردم مدینه آمده بودند با پیامبر(ص) پیمان ببندند تا حضرت را در میان خودشان ببرند و از ایشان دفاع کنند-که البته این عده، قبلاً مسلمان شده بودند ولی همه مردم مدینه هنوز مسلمان نشده بودند- بلافاصله بعد از اینکه آنها پیمان دفاع از پیامبر(ص) را بستند، رسول خدا(ص) برای تک تک قبایل آنها رییس تعیین کردند(دوازده رییس) و ابتدا به آنها فرمودند: شما می‌توانید، این دوازده نفر را پیشنهاد بدهید که آنها را به عنوان رییس قبایل شما تعیین کنم. و آنها به پیامبر(ص) گفتند: نه، خود شما اسم تعیین کنید. لذا حضرت صبر کردند تا جبرئیل امین، این اسامی را به ایشان بدهند تا آنها را به عنوان رییس تعیین کند. (وَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ نَارِئًا فِي دَارِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَ حَمْرَةَ وَ عَلِيَّ وَ الْعَبَّاسُ مَعَهُ فِجَاءَهُ سَعُونَ رَجُلًا مِنَ الْأَوْسِ وَ الْخَزْرَجِ فَدَخَلُوا الدَّارَ... فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: أَخْرِجُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا يَكْفُلُونَ عَلَيْكُمْ بِذَلِكَ ... ؛ اعلام‌الوری/ ۶۰)
- هرچند برخی از این دوازده نفری که توسط پیامبر(ص) انتخاب شده بودند، بعداً بد شدند؛ مثلاً یکی از این افراد کسی بود که در آن هجدهم به در خانه امیرالمؤمنین(ع) مشارکت داشت(فیهم اسید بن حضیر... فافتحما الدار، فصاحت فاطمة و ... ؛ السقیفه و الفدک/ ۷۰) و یکی دیگر از آنها نیز کسی بود که در شورای سقیفه بر سر خلافت با دیگران دعوا داشت و البته بازی را بُرد(آن‌نبی صلی‌الله علیه و آله لما قبض اجتمعت الأنصار فی سقیفة بنی ساعده ... فقال سعد بن عبادة لابنه قیس...؛ السقیفه و الفدک/ ۵۴) اما بالاخره این انتخاب پیامبر(ص) لازم بود چون یک جامعه نمی‌تواند بدون رییس باشد.
- پیامبر اکرم(ص) در همان ابتدای کار برای قبایل آنها(در مدینه) رییس تعیین کردند. با اینکه می‌توان پرسید: هنوز که همه آنها به پیامبر(ص) ایمان نیاورده بودند که حضرت برای آنها رییس تعیین کرد؟ اصلاً آنها که از شما تقاضا نکردند که حضرت برای‌شان رییس تعیین کند، و حتماً از قبل یک رؤسای هم داشتند، پس چرا پیامبر(ص) این کار را انجام داد؟ چرا این رفتار سیاسی محض- که همان اصلاح وضع قدرت در جامعه است- برای پیامبر گرامی اسلام(ص) این قدر مهم است که ایشان قبل از اینکه خودشان وارد مدینه شوند و قبل از اینکه بخواهند کار تعلیم و تربیت را در آنجا آغاز کنند، ابتدا رؤسای قبایل را تعیین می‌کنند؟
- دقت کنید که تا قبل از ورود پیامبر(ص) به مدینه، فقط کار «تلاوت» انجام شده بود؛ همان که خداوند می‌فرماید: «يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ يُرَكِّبُهُمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ»(آل عمران/ ۱۶۴) یعنی مرحله اول، تلاوت است. پیامبر اکرم(ص)-قبل از هجرت به مدینه- یکی از مؤمنین جوان را از سوی خودش به مدینه فرستاده بودند که در آنجا کار تبلیغی انجام دهد، و طبیعتاً آن جوان نمی‌توانست کار تعلیم کتاب و حکمت را به عنوان یک معلم کامل انجام دهد، بلکه او کار «تلاوت» را انجام می‌داد.

تا وضع قدرت اصلاح نشود، کسی به زندگی بهتر نخواهد رسید/ امام زمان(ع) نیاز به ۳۱۳ «مدیر» دارد

- پیامبر اکرم(ص) در همان ابتدا که با مردم مدینه پیمان بستند(پیمان عقبه). یعنی یک کار دقیقاً سیاسی انجام دادند و برای آنها رییس تعیین کردند. ولی متأسفانه هنوز نگاه جامعه ما به عرصه سیاسی، آن‌چنان که باید و شاید، نگاه معنوی و دینی نیست. وقتی از «زندگی بهتر» صحبت می‌کنیم همه باید متوجه بشوند که

ما داریم سیاسی صحبت می‌کنیم؛ چون تا وضع قدرت و افراد قدرت اصلاح نشوند-آن هم نه یک اصلاح حداقلی - کسی به زندگی بهتر نخواهد رسید.

- چرا می‌گویند: حضرت ولی عصر(عج) منتظر ۳۱۳ نفر هستند؟ آیا این ۳۱۳ نفر، عابد و زاهد هستند که در کوه‌ها برای حضرت دعا می‌کنند و تسبیح می‌گردانند؟! آیا اینها یکسری افراد قلدِر و قلچماق هستند که از حضرت محافظت می‌کنند؟! نه، اینها مدیران جامعه هستند، یعنی حضرت نیاز به ۳۱۳ نفر مدیر دارد. بدون مدیر، نه زندگی بهتر و نه بندگی بهتر میسر نخواهد شد.

تا وضع قدرت اصلاح نشود بسیاری از نصایح اخلاقی در جامعه، فایده ندارد/ شرط زندگی بهتر، سیاسی است

- بسیاری از نصایح اخلاقی در جامعه، تا وقتی که وضعیت قدرت اصلاح نشود، فایده ندارد؛ چون مثل این است که از یک جایی سَم در جامعه پراکنده شود و آن وقت ما بخواهیم مدام به ضدغفونی کردن اقدام کنیم! خُب طبیعتاً این یک کار مضحک خواهد بود.
- وقتی مسئولین جامعه خوب باشند، بقیه مردم هم خوب می‌شوند. امیرالمؤمنین علی(ع) می‌فرماید: مردم به امراء جامعه شبیه‌تر هستند تا به پدرمدارهایشان(النَّاسُ بِأَمْرَائِهِمْ أَشْبَهُ مِنْهُمْ بِأَبَائِهِمْ؛ تحف العقول/۲۰۸) سیاسیون و مسئولین جامعه نسبت به پدر و مادرها، نقش کلیدی‌تری در تعلیم و تربیت دارند. با اینکه پدر و مادر حتی مؤثرتر از آموزش و پرورش هستند، ولی امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید که سیاسیون مؤثرتر از پدر و مادر هستند.
- برای رسیدن به زندگی بهتر، باید وضع قدرت در جامعه اصلاح شود، آن‌هم نه یک اصلاح حداقلی! ما می‌توانیم از خودمان و از مردم جامعه خودمان انتظاری زیادی برای تقوا نداشته باشیم ولی از مسئولین جامعه بسیار زیاد انتظار تقوا داریم. سیاسیون جامعه هم باید باور داشته باشند که خدا دینش را برای رساندن انسان‌ها به زندگی بهتر طراحی کرده است؛ باید به دین خدا این قدر اعتقاد داشته باشند! باید بدانند که اگر یک ذره بی تقوایی کنند، کار خراب می‌شود. باید بدانند که اگر یک ذره از دستورات خدا فاصله بگیرند زندگی مردم فلج می‌شود. باید بدانند کار دست خداست.

- بحث این نیست که سیاستمداران ما- نعوذ بالله- چقدر خیانت می‌کنند یا نه. اصلاً ما این بحث‌ها را مطرح نکردیم. موضوع بحث ما «فرار از زندگی نکبت» نیست؛ بلکه موضوع بحث ما «رسیدن به زندگی بهتر» است. یعنی ما داریم از جنبه مثبت به مسئله نگاه می‌کنیم. و بهترین زندگی هم زیر سایه حضرت ولی عصر(عج) خواهد بود که ایشان مدیران شایسته و باتقوایی برای اداره جامعه دارند، به حدی که وقتی یکی از استانداران حضرت از جایی عبور می‌کند، مردم خاک قدم‌های او را به تبرک برمی‌دارند. این‌طوری می‌شود به زندگی بهتر رسید؛ یعنی معلوم است که شرط زندگی بهتر، سیاسی است.

مهمترین مقدرات ما مقدراتی است که خدا برای جامعه ما طراحی می‌کند/ بحث زندگی بهتر یک بحث کاملاً سیاسی است

- شب قدر، شب مقدرات است ولی مهم‌ترین مقدرات تک تک ما مقدراتی است که خدا برای جامعه ما طراحی می‌کند. مدیران جامعه در هر سطحی که باشند، جزئی از این مقدرات الهی هستند که در شب قدر تصمیم

گرفته می‌شود. منتها بعضی‌ها خدا را هم غیرسیاسی می‌بینند یا کار تدبیر عالم را غیرسیاسی می‌دانند! مگر می‌شود زندگی انسان‌ها بدون اینکه تحت تأثیر مدیریت‌های کلان اجتماعی و یا مدیریت‌های خُرد قرار بگیرد، سامان پیدا کند؟

- هروقت از زندگی بهتر و برنامه‌ای برای رسیدن به زندگی بهتر سخن می‌گوییم، باید بدانیم که این بحث کاملاً سیاسی است. و تا از بندگی و معنویت صحبت می‌کنیم باید بدانیم که این بحث هم کاملاً سیاسی است. وقتی ما از زندگی صحبت می‌کنیم یعنی داریم به صورت کاملاً واقع‌بینانه‌ای درباره معنویت صحبت می‌کنیم، یعنی داریم به‌صورت کاملاً واقع‌بینانه‌ای از سیاست صحبت می‌کنیم و به صورت کاملاً عرفانی و معنوی درباره قدرت سخن می‌گوییم.

نهی از منکر، اول خطاب به مدیران مملکت است نه بی‌حجاب‌های خیابان! / منکرهای بزرگ در عرصه سیاست است

- اگر جامعه ما وقتی کلمه امر به معروف و نهی از منکر را می‌شنود، اول به یاد نهی از منکر خیابانی بیفتد، معنایش این است که دین برای این جامعه، غلط جاافتاده است! تا کلمه امر به معروف و نهی از منکر از زبان کسی صادر می‌شود، مردم اول باید به یاد سیاسیون مملکت بیفتند. نهی از منکر اول خطاب به مدیران مملکت است، نه بی‌حجاب‌های خیابان! چون منکرهای بزرگ در این عرصه است. حضرت آیت الله بهجت(ره) می‌فرمود: «خدا نکند انسان معصیت کند و اگر کرد، خدا نکند معصیت اجتماعی بکند»(پایگاه اطلاع رسانی ایت الله بهجت) معصیت اجتماعی یعنی گناهی که اثر آن جامعه را بگیرد.

اگر جامعه‌ای به زندگی بهتر دسترسی پیدا نکرد، شک نکنید مسئولان جامعه زیاد دینی رفتار نکرده‌اند

- بعضی‌ها می‌خواهند عرصه سیاست را از بسیاری از محاکمه‌ها مصون بدارند؛ در حالی که دقیقاً برعکس است! گاهی یک سیاستگذاری غلط موجب فجایی در میان جامعه می‌شود که کسی نمی‌تواند آن فجایع را جمع کند. آن وقت آیا صحیح است که انسان عاقل درگیر موارد جزئی شود و آن سیاستگذاری غلط با آن آثار گسترده را رها کند!
- اگر جامعه‌ای به زندگی بهتر دسترسی پیدا نکرد، شک نکنید که مسئولان جامعه زیاد دینی رفتار نکرده‌اند؛ این یک سخن دلسوزانه است، نه یک سخن تخریبی! این سخن به هیچ کدام از جریان‌های سیاسی موجود و سابق و لاحق بر نخورد. بار مسئولیت در جامعه دینی سنگین است و مردم ما هم مردم هوشیاری هستند.
- مقدرات اجتماعی برای تک‌تک افراد جامعه اثر دارد. آدم خوب‌ها نروند گوشه مسجدها و محیط‌های معنوی دعا کنند و بعد بگویند: «الحمدلله که حال خوشی پیدا کردیم و رفتیم توسلی پیدا کردیم و حالا به خانه‌مان می‌رویم و دیگر مقدرات خوب، از آسمان و زمین برای ما می‌بارد!» این بستگی دارد به اینکه شما در کجا زندگی می‌کنید؟ آیا در جامعه‌ای زندگی می‌کنید که بناست بر سر این جامعه بالا بیاید؟

خدا ۶۰ هزار از خویان قوم شعیب را همراه ۴۰ هزار بد عذاب کرد، چون خوبیها به وضع جامعه حساسیت نداشتند/ دین ما «غیرسیاسی» معرفی شده!

- خداوند متعال به حضرت شعیب وحی فرستاد که می‌خواهم قوم تو را عذاب کنم؛ چهل هزار نفر از آدم‌های بد جامعه را و شصت هزار نفر از آدم‌های خوب را می‌خواهم عذاب کنم. حضرت شعیب پرسید: این شصت هزارتا آدم خوب، چرا باید عذاب بشوند؟

پروردگار عالم فرمود: چون این آدم‌های خوب نسبت به جامعه و نسبت به وضع آدم‌های بد در جامعه حساسیت نداشتند. (امام باقر(ع): أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ شُعَيْبَ النَّبِيِّ صَ أَيُّ مَعْدَبٍ مِنْ قَوْمِكَ مِائَةَ أَلْفٍ أَرْبَعِينَ أَلْفًا مِنْ شِرَارِهِمْ وَ سِتِّينَ أَلْفًا مِنْ خَيْرِهِمْ فَقَالَ ع: يَا رَبِّ هَؤُلَاءِ الْأَشْرَارُ فَمَا بَالُ الْأَخْيَارِ؟ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ: ذَاهِنُوا أَهْلَ الْمَعَاصِي وَ لَمْ يَغْضَبُوا لِعُصْبِي؛ كافي (۵/۵۶)

- اگر خوب‌ها بخواهند نسبت به وضع جامعه حساسیت داشته باشند، اول باید سراغ سیاسیون و مدیران و قدرتمندها بروند؛ نه اینکه اول بروند یقه گنهکارهای جزء را بگیرند. منتها در جامعه ما رسم شده است که بچه مذهبی‌ها با هم جمع می‌شوند و ستاد امر به معروف و نهی از منکر راه می‌اندازند، ولی بعضاً این ستاد امر به معروف و نهی از منکر با سیاست کاری ندارد، بلکه با مقدار لباس‌های مردم در خیابان کار دارد. و می‌توان گفت که این نوع برخورد، بر اساس یک برداشت غلط از دین، صورت می‌گیرد. البته رابطه متقابلی بین رؤسای جامعه و آحاد جامعه برقرار است. ما هم باید نسبت به دوستان، همسایه‌ها، همکلاسی‌ها، همکارها و اطرافیان‌مان حساس باشیم، و هم باید نسبت به مدیران جامعه حساس باشیم، ولی معلوم است که نقش مدیران جامعه مهم‌تر است.
- دین ما این قدر غیرسیاسی معرفی شده که آن بخش‌هایی از تاریخ اسلام که نشان می‌دهد رسول خدا(ص) صد در صد کار سیاسی(نه سیاسی‌کاری) انجام داده‌اند غالباً کسی از آن خبر ندارد.

چرا مردم جوامع بشری، این قدر غیرسیاسی‌اند؟ / تشخیص خطا و ثواب در عرصه سیاست، بسیار پیچیده است

- اگر مردم جوامع بشری در طول تاریخ واقعاً سیاسی می‌بودند، خودشان مراقبت می‌کردند و عرصه سیاست را کنترل می‌کردند. اما چرا مردم، این قدر غیرسیاسی بوده‌اند؟ چون خطا و صواب در عرصه سیاست بسیار پیچیده است و تشخیص آن هم کار بسیار دشواری است. مثلاً تشخیص اینکه سیاست‌گذاری‌های کلان در عرصه سیاست، چه اثری در معیشت و اقتصاد مردم باقی می‌گذارد، سخت است و عموم مردم قدرت درک این پیچیدگی‌ها را ندارند.
- معمولاً برای مردم سخت است که اثر یک سیاست را در درازمدت درک کنند و بفهمند که چه نتایج فاجعه‌آمیزی به‌جا می‌گذارد؟ یک زمانی حضرت امام(ره) در همان اوایل انقلاب می‌فرمود: «غده سرطانی اسرائیل باید از بین برود» اما بعضی‌ها متأسفانه بیانات ایشان را احساساتی تلقی می‌کردند! حالا شما بعد از سی و پنج سال می‌توانید سرطانی بودن غده اسرائیل را ببینید که در این جریان تکفیری‌ها چطور بروز پیدا کرده است.
- کسی که واقع‌بینی امام(ره) را ندارد، می‌گوید امام احساساتی بود! ولی امام(ره) دومینوها را تشخیص می‌داد و می‌دانست که اگر اسرائیل در اینجا باشد، آرام نمی‌گیرد تا اینکه تمام منطقه را نابود کند. لذا این باید از بین برود. الان امنیت ما هم در معرض خطر است. همان‌طور که به شیوه‌های دیگری در دوران دفاع مقدس این امنیت به‌واسطه جنگ تحمیلی شدیداً به مخاطره افتاده بود.
- وقتی معیشت مردم درست شد، مردم چرا باید بی‌دینی کنند؟! لذا آن کسانی که دشمن معیشت مردم هستند علیه دین قیام می‌کنند و آنها می‌فهمند دارند چه کار می‌کنند. آنها می‌خواهند ما به زندگی بهتر برسیم و الا اگر ما به زندگی بهتر برسیم دیندارترین و متدین‌ترین قوم جهان خواهیم بود و تازه دین را به جهانیان معرفی خواهیم کرد.

بدون اصلاح در عرصه سیاست نمی‌شود به مقدرات خوب رسید

- بدون اصلاح در عرصه سیاست نمی‌شود به مقدرات خوب رسید؛ و اتفاقاً یکی از مقدرات خوب اصلاح در عرصه سیاست است. نمی‌شود با مقدرات بد در عرصه سیاست به زندگی خوب رسید. بعضی‌ها دوست دارند عرصه سیاست را عرصه قرمز و آبی، اتمام‌زنی

و برچسب‌زنی قرار دهند برای اینکه بالاخره خودشان را از پل عبور دهند؛ اما عرصه سیاست باید یک عرصه با آرامش باشد و در عین حال برای تک تک ما باید بسیار مهم باشد.

- برخی از آیات قرآن به مقررات اجتماعی ما تصریح یا اشاره دارند. مثلاً این آیه که می‌فرماید: «وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ» (اعراف/۹۶) در اینجا خداوند به «جامعه» تصریح دارد و نمی‌فرماید که «اگر یک نفر ایمان و تقوی داشته باشد، ما برکات را بر او نازل می‌کنیم!» البته اگر یک نفر هم تقوی داشته باشد خدا در گرفتاری‌ها کمکش می‌کند؛ ولی اینکه برکات از آسمان و زمین نازل شود، به کلیت جامعه وابسته است.

تا تمام مردم جهان را از ظلم آزاد نکنیم نمی‌توانیم راحت زندگی کنیم / چرا مستکبران این قدر برای ما محدودیت ایجاد می‌کنند؟

- ما اسیر همدیگر هستیم. و به عبارت دیگر، ما باید به پای دیگران بسوزیم! مگر می‌شود در یک شهر، یک نفر به‌تهایی خوشبخت شود؟! حتی ما به عنوان یک مملکت هم نمی‌توانیم در جهان به‌تهایی خوشبخت شویم. ما تا وقتی تمام مردم جهان را از ظلم، آزاد نکنیم نمی‌توانیم راحت زندگی کنیم؛ کمااینکه می‌بینید در این سی و پنج سال نگذاشته‌اند راحت زندگی کنیم! مگر ما تاکنون به جایی حمله کرده‌ایم؟! آنها یقین دارند که ما به جایی حمله نمی‌کنیم و برای جایی خطر نداریم؛ نه با سلاح اتمی‌ای که نداریم، و نه با هیچ سلاح دیگری. آنها می‌دانند ما حتی یک روستا از کشورهای اطرافمان را هم غصب نخواهیم کرد. پس چرا این قدر برای ما محدودیت ایجاد می‌کنند؟ چون همین که ما «باشیم» آنها نابود هستند؛ خود به خود نابود هستند. چون در این صورت، همه اهل عالم می‌فهمند که می‌شود با استقلال و آزادی به یک زندگی بهتر رسید، و وقتی این را فهمیدند، طبیعتاً آنها هم راه ما را طی می‌کنند و از بردگی مستکبران درمی‌آیند.
- همین الان هم، تمام مردم منطقه وقتی تروریست‌های تکفیری را می‌بینند، می‌گویند «مرگ بر اسرائیل» چون دیگر قصه برای‌شان واضح شده است. الان تمام مردم منطقه می‌دانند این تروریست‌های خون‌آشام، با حمایت اسرائیل و آمریکای جنایت‌کار در منطقه دارند فعالیت می‌کنند. منظورمان از آمریکای جنایت‌کار هم طبیعتاً آن دولت‌مردان خبیث هستند که عناصر دست‌نشانده کارتل‌ها و تراست‌های صیہونیست بین‌الملل هستند؛ آنها که نماینده واقعی مردم‌شان نیستند. و الا کی مردم آمریکا دوست دارند که این همه کشتار بشود؟! کی مردم آمریکا دوست دارند که دولت‌مردان آمریکا از آدم‌خوارها دفاع کنند؟!

شب قدر یک شب سیاسی است؛ شب تغییر عالم است / سیاسی‌ترین خیر تاریخ جهان، در سحر ۱۲۳ رمضان اعلام می‌شود

- شب قدر، یک شب سیاسی است؛ نباید فقط برای شخص خودمان دعا کنیم. باید برای ریشه‌کن شدن ظلم دعا کنیم. شب قدر، شب تغییر عالم است. چرا باید در سحر شب بیست و سوم رمضان، منادی در عالم صدا بزند که امسال فرج خواهد بود؟ چرا سیاسی‌ترین خیر تاریخ جهان، باید در شب بیست و سوم ماه رمضان اعلام شود؟ آن وقت درست است که ما برویم قرآن به سر بگیریم و دعا کنیم که «خدایا من یک دانه را ببخش؛ من با بقیه کاری ندارم!» آیا خدا به این آدم نگاه می‌کند؟! مگر اینکه این

انسان، واقعاً عقلش نرسد و خدا هم از او انتظار بیشتری نداشته باشد. شب قدر، شب تعیین شدن مقدرات سیاسی جامعه هم هست، و هرکسی می‌خواهد به زندگی بهتر برسد باید در عرصه سیاست هم مقدرات با او همراهی کنند.

• در برخی روایات هست که وقتی خدا بر قومی غضب کند و برای آن مقدرات بدی بخواند، اگر عذایی نازل نکند که زمین را باز نمی‌کند که این قوم را ببلعد، گرانی در میان آنها می‌آورد. از پیامبر گرامی اسلام نقل شده است: هر گاه خداوند بر امتی خشم گیرد و بر آن عذاب نازل نکند (و در روایتی: بر آنان عذاب فرو بردن در زمین و مسخ شدن نازل نکند)، قیمت‌ها در آن بالا می‌رود، آبادانی اش کاهش می‌یابد، بازرگانانش سود نمی‌برند، میوه‌هایش رشد نمی‌کنند، جوی‌هایش پُر آب نمی‌گردند، باران بر آن فرو نمی‌بارد، و بدانش بر آن سلطه می‌یابد؛ **عَنِ الْأَصْبَغِ بْنِ نَيْتَةَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص إِذَا غَضِبَ اللَّهُ عَلَى أُمَّةٍ وَ لَمْ يُنْزَلْ بِهَا الْعَذَابُ عَلَتْ أَسْعَارُهَا وَ قَصُرَتْ أَعْمَارُهَا وَ لَمْ تَرْبِحْ تِجَارُهَا وَ لَمْ تَزُكُ بُعَاثُهَا وَ لَمْ تَنْزُرْ أَنْهَارُهَا وَ حَبَسَ عَنْهَا أَمْطَارُهَا وَ سَلَطَ عَلَيْهَا شِرَارُهَا.** (کافی/۳۱۷/۵ و تحف العقول/۵۱ و با کمی تفاوت تاریخ دمشق، ح ۵۸۳۹) وقتی که خداوند بر یک امتی غضب کند و بر آنها این طوری عذاب نازل نمی‌کند که در زمین فرو بروند یا مسخ شوند، قیمت‌هایشان بالا می‌رود، و آنها را از باران محروم می‌کند و آدم‌های شر در آن جامعه قدرت پیدا می‌کنند.

• البته بسیاری از اوقات ممکن است علت تامه مشکلات مفاد این روایت نباشد، نباید گفت این چیزها مقدرات الهی است و دست کسی نیست! نه؛ ما باید تلاش خودمان را انجام دهیم. هم ما باید باتقوا باشیم و هم بیشتر از ما، مسئولین ما باید باتقوا باشند.

وقتی خدا برای قومی خیر بخواهد، «ریاست‌ها» را به بردباران و «مال» را به سخاوتمندان می‌دهد

• پیامبر گرامی اسلام (ص) می‌فرماید: **«إِذَا أَرَادَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِقَوْمٍ خَيْرًا وَ لَى عَلَيْهِمْ حُلَمَاءُهُمْ، وَ قَضَى بَيْنَهُمْ عُلَمَاءُهُمْ، وَ جَعَلَ الْمَالَ فِي سَخَائِهِمْ. وَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ شَرًّا وَ لَى عَلَيْهِمْ سُفَهَاءُهُمْ، وَ قَضَى بَيْنَهُمْ جُهَالَهُمْ، وَ جَعَلَ الْمَالَ فِي بَخَالَتِهِمْ»** (کنز العمال/۱۴۵۹۵) وقتی خداوند متعال برای قومی خیر بخواهد، آدم‌های حلیم و بردبار را مدیران‌شان قرار می‌دهد، قاضی‌های آنها را آدم‌های عالمی قرار می‌دهد، مال را در دست آدم‌های سخاوتمندشان قرار می‌دهد. و وقتی که خدا برای یک قومی شر بخواهد، نادان‌ها را رؤسای آن جامعه قرار می‌دهد، جهالی‌شان را به کرسی قضاوت می‌نشانند و مال را دست آدم‌های بخیل قرار می‌دهد.

• در روایت دیگری از امام صادق (ع) می‌فرماید **«إِذَا أَرَادَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِرِعِيَّةٍ خَيْرًا جَعَلَ لَهَا سُلْطَانًا رَحِيمًا، وَ قَبَضَ لَهُ وَزِيرًا عَادِلًا»** (امالی صدوق/۲۴۵) وقتی خداوند به یک مردمی خیر بخواهد، یک سلطان رحیم و یک وزیر عادل برای‌شان مقدر می‌کند. پس معلوم می‌شود کار با یک نفر هم درست نمی‌شود!

• پیامبر گرامی اسلام (ص) می‌فرماید: **«إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ خَيْرًا أَكْثَرَ فَقَبَاهُمْ وَأَقَلَّ جُهَالَهُمْ فَإِذَا تَكَلَّمَ الْفَقِيهَ وَجَدَ أَعْوَانًا، وَإِذَا تَكَلَّمَ الْجَاهِلُ قُفْرًا»** (کنز العمال/۲۸۶۹۲) وقتی خدا برای یک قومی خیر بخواهد، آدم‌های فهمیده و آدم‌های دین‌فهم‌شان زیاد می‌شوند و آدم‌های نادان‌شان کم می‌شوند. در این جامعه وقتی که یک آدم دین‌فهم سخن می‌گوید، طرفدار و کمک‌کار پیدا می‌کند. و وقتی یک آدم نادان در آن جامعه حرف می‌زند مورد قهر قرار می‌گیرد. یعنی در این جامعه هر کسی نمی‌تواند حرف بیهوده و باطل بزند.

• حضرت در ادامه روایت فوق می‌فرماید: **«وَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ شَرًّا أَكْثَرَ جُهَالَهُمْ وَ أَقَلَّ فَقَبَاهُمْ فَإِذَا تَكَلَّمَ الْجَاهِلُ وَجَدَ أَعْوَانًا، وَإِذَا تَكَلَّمَ الْفَقِيهَ قُفْرًا»** (همان) وقتی خدا برای یک جامعه‌ای شر بخواهد، جهالی‌ان آن جامعه زیاد می‌شوند و فقیه‌های آن کم می‌شود. و وقتی یک فقیه، سخنی خدایی می‌گوید، در آن جامعه مورد قهر قرار می‌گیرد، و وقتی جاهل، یک حرف لغو و بیهوده می‌زند، طرفدار پیدا می‌کند.

• پیامبر اکرم (ص) اینها را جزء مقدرات الهی و اراده‌های پروردگار عالم برای یک جامعه خوب یا بد، اعلام می‌کند که وقتی خدا برای یک جامعه‌ای خیر یا شر بخواهد، وضع آن جامعه این طوری می‌شود. و ما هم در یک جامعه زندگی می‌کنیم «گر تو نمی‌پسندی تعبیر ده قضا را!» بدون جامعه نمی‌شود زندگی کرد و ما اسیر مقدرات جامعه‌مان هستیم؛ چه بخواهیم و چه نخواهیم.

• ما که نمی‌توانیم به مردم دروغ بگوییم و مثلاً بگوییم: «مردم! شب قدر است، بروید برای گناهان‌تان استغفار کنید و به هیچ چیز دیگری در این عالم کاری نداشته باشید!» خُب، این دروغ است! عالم که صرفاً با استغفار گناه شخصی من، درست نمی‌شود.

• اوج قلّه سیاسی ما ظهور حضرت و فرج مولا است. و وقتی شما برای ظهور حضرت دعا می‌کنی و می‌گویی: «خدایا! فرج مولای‌مان را برسان!» باید مظلومین منطقه را ببینی و برای‌شان متأثر بشوی. باید آمادگی خودت را هم ببینی. باید تحمل عدالت مولای خودت را هم داشته باشی، وقتی حضرت آمد و عادلانه رفتار کرد توانی این رفتار عادلانه را تحمل کنی، و مثل مردم زمان امیرالمؤمنین (ع) نباشی که نتوانستند عدالت علی (ع) را تحمل کنند.

دعا برای فرج، یک دعای سیاسی است

• شب بیست و سوم ماه رمضان را واقعاً باید به دعا برای فرج اختصاص داد. اگر در مفاتیح الجنان هم نگاه کنید، دعای «اللهم کن لولیک أَلْحَجَّةُ بن الحسن» برای دهه آخر ماه مبارک رمضان نوشته شده است؛ این دهه متناسب با حضرت است. هرچقدر که شب ۱۹م و ۲۱م رمضان با امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب (ع) تناسب دارد؛ همان قدر و بیشتر از آن، شب ۲۳م با وجود مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء تناسب دارد، بلکه آن دو شب دیگر هم همین‌طور است. اصلاً پرونده‌های ما را در شب قدر به محضر ایشان می‌برند. و شما وقتی برای فرج حضرت دعا می‌کنی، در واقع داری یک دعای سیاسی می‌خوانی. چون حضرت که برای سخنرانی‌های اخلاقی نمی‌آیند! ایشان برای حکومت می‌آیند.

• وقتی برای فرج دعا می‌کنی، یعنی برای درگیر شدن با استکبار جهانی دعا می‌کنی، برای این دعا می‌کنی که حضرت بیاید و آن درگیری نهایی را سازمان‌دهی کند. وقتی برای فرج دعا می‌کنی یعنی از خدا می‌خواهی که جامعه ما به ما امکان و اجازه زندگی بهتر بدهد، جامعه جهانی هم به مردم جهان امکان زندگی بهتر بدهد.

